

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-040/12

Priština, 20. jun 2012. godine

U postupku

B. I.

Obilić
Žalilac

protiv

D. C.

Kraljevo
Srbija

Podnosilac zahteva/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/51/2009, povodom spisa predmeta upisanog pod brojem KPA22371, od dana 18. avgusta 2009. godine, nakon zasedanja održanog dana 20. juna 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Odbacuje se kao neprihvatljiva žalba uložena od strane B. I. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/51/2009 (povodom spisa predmeta upisanog u KAI pod brojem KPA22371), od dana 19. avgusta 2009. godine.
- 2- Troškove postupka određene u iznosi od € 60 (šezdeset evra) će snositi žalilac B. I. te isti trebaju biti plaćeni kosovskom budžetu u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema odluke inače će doći do prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 01. marta 2007. godine, D. C., u svojstvu člana domaćinstva M. C., je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) povodom parcele br. 1675, opisane kao njiva u površini od 2 ha 47 ar 78 m², koja se nalazi u Dragodan Obiliću.

Podnosilac zahteva je izjavio da je on dete pokojnog vlasnika imovine te i da je imovina izgubljena 1. juna 1999. godine kao rezultat oružanog sukoba u 1998/1999. godini. On je tvrdio da je imovina uzurpirana od strane nepoznatog lica te traži ponovni posed iste.

U prilogu njegovom zahtevu, podnosila zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenat:

- Posedovni list br. 94, izdat dana 4. aprila 2002. godine, od strane Katastarske uprave Republike Srbije, na ime C. D. M.;
- Izvod iz matične knjige umrlih M. C.;
- Ugovor o poklonu, zaključen između C. M. i C. D., od dana 21. avgusta 2001. godine, overen pred Opštinskim sudom u Kraljevu dana 21. avgusta 2001. godine;
- Prepis posedovnog lista br. 186 od dana 08. novembra 1963. godine, izdat od strane katastarske opštine Obilić, na ime C. D. M.;

Dana 09. novembra 2007. godine, službenici KAI su otišli na mestu na kome se navodno nalazila parcela i postavili znak koji je indicirao da je imovina predmet zahteva. Na osnovu izveštaja o obaveštenju nađeno je da je parcela zauzeta od strane nepoznatog lica te i da je ista obrađeno zemljište. U 2010. godini, Izvršni sekretarijat KIZK je proverio obaveštenje iz 2007. godine koristeći gps i ortofoto te je zaključio da je prethodno obaveštenje bilo tačno. Na osnovu izveštaja od dana 9. maja 2010. godine i kopije katastarske mape, na dan obaveštenja – 9. marta 2007. godine, znak o obaveštenju je korektno postavljen na parceli 1675. Katastarska mapa pokazuje da je parcela br. 1675 njiva na kojoj postoji zgrada koja se nalazi na granici između parcele 1675 i susedne parcele na istočnoj strani (donji deo).

U vremenskom roku od 30 dana od dana obaveštenje, Izvršni sekretarijat nije primio podatak da bilo koje drugo lice (sem podnosioca zahteva) želi da bude stranka u postupku.

Dana 18. avgusta 2009. godine, KIZK je odlukom KPCC/D/A/51/2009 (povodom zahteva upisanog u KAI pod brojem KPA22371) odlučila da prihvati zahtev D. C., što znači da je NIP bio vlasnik predmetne parcele.

Dana 23. novembra 2010. godine, izdata je individualna odluka o identifikaciji imovine u zahtevu.

Dana 24. januara 2012. godine, B. I. (u daljem tekstu žalilac) je uložio žalbu na gore navedenu odluku koji je tvrdio da je njegov otac kupio ovu imovinu od strane M. C. u 1970. godini, te i da od tada koristi istu. On tvrdi da kuća u kojoj on živi je izgrađena na spornoj parceli, u 1970. godini te i da je pre 30 godina zasađen bagrem i nekoliko ostalih voćki. On je objasnio da je po prvi put saznao o ovom sporu u septembru mesecu 2011. godine.

Dana 24. aprila 2012. godine, podnosilac zahteva, u daljem tekstu tuženik, je uložio odgovor na žalbu, gde je izjavio da je ista neprihvatljiva i da nije zasnovana.

Pravno obrazloženje:

Žalba je neprihvatljiva, pošto je ista uložena od strane lica koje nema pravo na žalbu.

Član 10.2 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 predviđa da bilo koje lice sem podnosioca zahteva koje tvrdi da ima pravo na imovinu koja je predmet zahteva je strana u predmetu po pitanju tog zahteva, uz uslov da to lice obavesti Izvršni sekretarijat o svojoj nameri da učestvuje u administrativnom postupku u roku od trideset (30) dana od dana prijema obaveštenja o zahtevu.

Član 10.1 iste uredbe predviđa da Sekretarijat "čini razumne napore da obavesti bilo koje drugo lice koje može da ima pravni interes u vezi sa tom imovinom". Ne predviđa specifičan opis šta „razuman napor“ znači sa izuzetkom da "u odgovarajućim slučajevima, ti razumni napori se realizuju u vidu objava u službenoj publikaciji". Gramatičko tumačenje teksta se poziva na zaključak da je objavljivanje više izuzetak nego pravilo te pravilo samo po sebi treba biti oduzeto na osnovu svakodnevnog logike i postojećih običaja. Do sada je prihvaćeno od strane Suda da je po pravilu obaveštenje obavljeno postavljanjem znaka (table) sa podacima povodom zahteva na tri jezika (engleski, albanski i srpski) na imovini u pitanju te i sve dok je znak postavljen na korektnom mestu/zgradi- parceli, kući itd. obaveštenje je korektno te moguće zainteresovane strane su bile blagovremeno obavestene o postupku pred KAI, sem ako ne postoji razlog da se veruje drugačije.

U konkretnom slučaju znak o obaveštenju je postavljen na predmetnoj parceli te ne postoji razumno objašnjenje zbog čega žalilac nije mogao videti znak i nakon toga obavesti Sekretarijat o njegovoj nameri da učestvuje u postupku. On tvrdi da je saznao u vezi spora u septembru mesecu 2011. godine ali ovo je veoma neverovatno uzimajući u obzir da prema izjavi u žalbi, on živi u kući na istoj parceli. Nije moguće da se njegova kuća nalazi na parceli pošto na spornoj parceli nema zgrada sa izuzetkom izgradnje koja se nalazi između parcele br. 1675 i susedne parcele na istočnoj strani, što se može primetiti iz katastarske mape od dana 9. marta 2010. godine. Jedina mogućnost je ta da je ova zgrada kuća na koju se odnosi žalilac.

U oba slučaja žalilac tvrdi pravo nad različitim parcelama (ako njegova kuća nije na spornim parcelama) u kojem slučaju on nema pravni interes u konkretnom slučaju ili, ako je istina da je njegova kuća ta kuća koja se nalazi na granici između parcele 1675 i susedne istočne parcele, onda on je video znak o obaveštenju, koji postavljen dana 9. novembra 2007. godine, te je trebao obavestiti Sekretarijat kao što je predviđeno u članu 10.2 iste uredbe. Pošto žalilac nije uradio isto i nije učestvovao u postupku iako je pravilno bio obavešten, isti nema pravo da uloži žalbu na odluku KIZK.

Prema tome, žalba se treba odbaciti na proceduralnoj osnovi (član 13.3 pod-stav (b) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom No. 03/L-079 u vezi sa članom 12.2 iste uredbe i članom 196 Zakona o parničnom postupku).

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AD 2008/2): € 30;
- sudska tarifa za donošenje presude (10.21, 10.15 i 10.1 of AD 2008/2): € 30.

Ove sudske troškove će snositi žalilac pošto je isti izgubio slučaj.

U smislu člana 45.1 Zakona o sudskim taksama, sudska taksa treba biti plaćena u roku od 15 dana. Kao posledica neplaćanja u datom vremenskom roku, naložiće se izvršenje uključujući i kaznu predviđenu članom 47 istog zakona.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, predsedavajući EULEX sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar